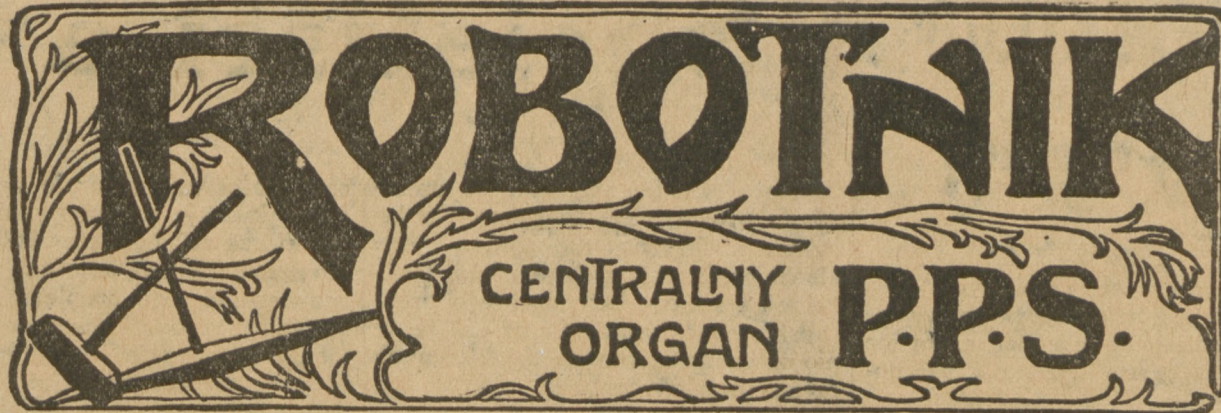

**NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOSCIAŃSKI**

Redakcja przyjmuje interesantów od 1 i pół do 3 po południu.
Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada.
Administracja czynna od 9 do 5 bez przerwy
Kasa czynna od 11 do 1-ej.
Opłata pocztowa ulszczona ryczałtem

PROLETARJUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!**

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7
REDAKCJA — tel. 176-70.
DYREKCJA — tel. 120-13.
ADMINISTRACJA — tel. 313-80.
DRUKARNIA — tel. 173-43.
KONTO CZEKOWE w P. K. O. 175
CENA NUMERU 20 GROSZY

**Podejrzane „rady”
pana „doradcy”**

Pan „doradca” Devey w ostatnim swym sprawozdaniu daje Rządowi parę rad, któreby dobrze brzmiły w sprawozdaniu Związku Ziemiaków lub Centralnego Towarzystwa Rolniczego, ale w dziwnym świetle stawiają osobę pana „doradcy”.

Pan Devey twierdzi, że w Polsce konjunktura zależy od cen zbóż chlebowych.

Na czym p. Devey opiera swe twierdzenie?

Badania naukowe (ostatnie sprawozdania Instytutu Nauk Gosp. Wiejsk. w Puławach) stwierdzają, że siła nabywcza wsi polskiej, oczywiście nie obszarników, zależy przede wszystkim od cen trzody, dalej wogóle od cen produktów hodowlanych, a w najmniejszym stopniu od cen zboża.

Ze ziemianie przekraczają te prawdy, to nie dowód, by „objektywny” pan „doradca” radził w sposób niezgodny z dobrze pojętym interesem Polski.

Pan „doradca” nie dostrzegł natomiast, jak widać, z jego dotychczasowych sprawozdań, istotnej przyczyny złego stanu gospodarczego Polski: niskich płac robotniczych. Pan „doradca” doradza podwyżkę cen zbóż, my zaś musimy stwierdzić, że ta podwyżka, która pociągnąć musi w konsekwencji dalszy spadek konkurencyjności polskiego przemysłu, może pociągnąć za sobą zepchnięcie Polski do roli kraju kolonialnego, dostarczającego surowce dla innych krajów przemysłowych.

Oczywista, że dla sfer kapitalistycznych Stanów Zjednoczonych i Anglii taka rola Polski byłaby najmilej widziana. Ale tego rodzaju tendencje są z interesami Polski sprzeczne, kolidują z naturalnymi bogactwami naszego kraju i przeczą interesowi polskiego robotnika.

Wysokie ceny zboża w Polsce — to uniemożliwienie wywozu tego zboża, — w razie jego nadmiaru — zaś w latach normalnych urodzajów — to niewątpliwie utrudnienie rozwoju produkcji hodowlanej i przemysłowej — naturalnych podstaw gospodarczych Polski.

Sprawozdania p. Devey'a, musimy stwierdzić na końcu, zawierają same sprzeczności. Niedawno p. Devey chwalił Rząd (wówczas p. Bartla), że zrozumiał on niebezpieczeństwo zbyt liberalnego wywozu zboża z Polski, obecnie w jednym z ustępów swego sprawozdania „o rolnictwie” dyskretnie gani ograniczenia wywozowe, w innym zaś rozdziale o „handlu zagranicą” stwierdza, że dzięki protekcji tegorocznej Polska obyła się bez niepotrzebnego przywozu zbóż z zagranicy. Czytając te sprawozdania ma się wrażenie, że piszący i referenci biura p. Devey'a rekrutują się z osób o zbyt jednostronnym nastawieniu przychylnym dla interesu ziemian. Niestety i p. Devey tym nastrojom ulega, czego dowodem jest jego ostatnie wystąpienie na Zjeździe 10-cio letnim Unji Spółdzielczej w Poznaniu. Już samo wystąpienie na zjeździe spółdzielczości, będącej pod wpływem reakcji społecznej, gdy na zjeździe np. Związku „Społem” p. Devey nie był obecny — jest charakterystyczne. Treść zaś przemówienia na tym Zjeździe p. Devey'a o dobrobycie rolnictwa i kraju w myśl ciągle powtarzanych recept ziemian stwierdza słusność krytycznego stosunku do wystąpień p. Devey'a.

Antoni Zdanowski.

C. K. W. I Z. P. P. S.

Przypominamy, że posiedzenie CKW. PPS. odbędzie się we czwartek, 12 września, o godz. 11 r. a posiedzenie plenarne Z. P. P. S. w piątek, 13 września, o g. 11 r., — obydwą w lokalu Z. P. P. S. w Seimie.

Z LIGI NARODÓW

DZIŚ BRIAND PRZEDSTAWI SWOJE PLANY GOSPODARCZE

Berlin, 8 września. (PAT.). Biuro Wolffa w depeszy z Genewy donosi, na podstawie informacji z kół poinformowanych, iż w czasie jutrzejszego nieoficjalnego spotkania pomiędzy Briandem a przewodniczącymi delegacji europejskich, Briand wysunie pierwsze projekty, dotyczące realizacji swoich gospodarczych planów paneuropejskich. Według Biura Wolffa, chodzi tu o propozycję, aby państwa europejskie postanowiły nie zmieniać w ciągu najbliższych 2 lat

swoich stawek celnych. W ciągu tych 2 lat ma się odbyć nowa światowa konferencja gospodarcza, z udziałem Ameryki, celem osiągnięcia ostatecznych układów w sprawach taryf celnych. Biuro Wolffa twierdzi, iż mimo, że nic nie wiadomo dotychczas o zdecydowanej odmowie którejkolwiek z delegacji przyjęcia tych projektów, jednakże przypuszcza się, iż kilka delegacji wysunie szereg zastrzeżeń.

PRZED WYBORAMI DO RADY LIGI

Genewa, 8 września. (PAT.). (Havas). Przypuszczają tutaj, że wobec wyjątkowo obfitego programu prac komisji Ligi, sesja obecna Zgromadzenia przeciągnie się 3—4 tygodnie. Jutro o godz. 5 pp. Zgromadzenie przystąpi do dorocznego wyborów niestałych członków

Rady Ligi. Wybór Polski uważany jest za pewny.

Genewa, 8 września. (PAT.). W kołach tutejszych uważają za bardzo prawdopodobne, że przy jutrzejszych wyborach do Rady Ligi, miejsca zajmowane obecnie przez Rumunię i Chili będą przyznane Jugosławii i Peru.

**ZNOWU STRZELANINA NA GRANICY
SOWIECKO-CHIŃSKIEJ**

Moskwa, 8 września. (PAT.). TASS donosi z Władywostoku, że wojska chińskie rozpoczęły nagle w dniu dzisiejszym ostrzeliwać z dział i kara-

binów pograniczny oddział sowiecki na odcinku Gradekowo-Połtawskaja w rejonie Nikolsk-Ussurijsk. Szczegółów brak.

DWIE KATASTROFY LOTNICZE

London, 8 września. (PAT.). Agencja Reutersa donosi z Vinslov w Arizonie, że samolot „City of Sanfrancisco”, o którym nie było wiadomości prawie od 5-ciu dni, znaleziony został u stóp góry Tylor w Nowym Meksyku. Samolot jest rozbity. Obok jego szczątków za-

leżono 8 zabitych lotników i podróżnych tego aparatu.

Praga, 8 września. (PAT.). Dzisiaj o godz. 7-ej rano, w niedzielę, opadł w pobliżu Witawy w Czechach południowych samolot wojskowy. Pilot i obserwator ponieśli śmierć na miejscu. Aparat rozbił się doszczętnie.

100 ROBOTNIKÓW POD GRUZAMI

Neapol, 8 września. (PAT.). W jednym z tutejszych warsztatów zawalił się sufit, grzebiąc stu robotników.

6-ciu robotników poniosło śmierć 18-tu zostało ranionych.

POŻAR W SZYBIE NAFTOWYM

Bukareszt, 8 września. (PAT.). W szybie naftowym w okolicach Campini

wybuchł pożar. 5 robotników zginęło w płomieniach, 8 zaś odniosło rany.

**REWELACJE NIEMIECKIEGO PISMA
KOMUNISTYCZNEGO**

Berlin, 8 września. (PAT.). Komunistyczna „Rote Fahne” w depeszy własnej z Nowego Yorku twierdzi, iż jeden z amerykańskich rzeczoznawców morskich W. G. Shearer miał rzekomo zaskarżyć 3 wielkie stocznie amerykańskie z powodu niewypłacenia mu pozostałości honorarium, w wysokości 257.000 dolarów za jego działalność na genewskiej konferencji rozbrojeniowej. Przy sposobności tego oskarżenia miał się ujawnić fakt, iż Shearer zarówno w Waszyngtonie, jak przy Lidze Narodów agitował, jako szef propagandy amerykańskich koncernów budowy okrętów wojennych przeciwko ograniczaniu zbrojeń. Dziennik komuni-

styczny twierdzi, iż ujawnienie tego faktu wywołało skandal, który zmusił Hoovera do zwrócenia się do prokuratorji z prośbą o podjęcie odpowiednich kroków. Również sen. Borah miał zapowiedzieć dochodzenie parlamentarne w tej sprawie. Stocznie, o które tutaj chodzi, nie mogą — według „Rote Fahne” — zdementować, iż Shearer pozostawał na ich usługach, a jedna z nich ma przyznawać się, iż Shearer w firmie tej pracował.

Z żadnych innych źródeł nie nadeszły dotychczas jakiegokolwiek informacje, dotyczące doniesienia komunistycznego dziennika

**„SPOŁECZNE WYCHOWANIE
DZIECKA ROBOTNICZEGO W POLSCE”**

LATA 1919 -- 1928

WYDAWNICTWA ROBOTNICZEGO
TOW. PRZYJACIÓŁ DZIECI

Książka ta, doskonale napisana i ładnie wydana, powinna znaleźć się w rękach każdego działacza robotniczego i społecznego.

Skład główny w KSIĘGARNI ROBOTNICZEJ
WARSZAWA, WARECKA 9.

REFLEKSJE I OBRAZKI

OPIEKUN, DZIECKO I ZABAWKA

W tej samej chwili, gdy rozeszła się wieść o zamierzonej konferencji prezydenta ministrów z przywódcami klubów parlamentarnych — rzecz, która nigdzie na świecie, gdzie funkcjonują parlamenty, nie wywołuje obaw specjalnych ani radości — prasa „sanacyjna” poczęła zapewniać usilnie, że jest to ostatnia próba może, że Rząd do Sejmowej lekcji, w jaki sposób ma korzystać ze swoich uprawnień w dziedzinie uchwalania budżetu, a jeśli dziecko-Sejm, okaże się krnąbrne, no, to się zobaczy. Metoda ta, stosowana jest u nas już od dłuższego czasu, lecz tak jest charakterystyczna w stosunku do ustroju obowiązującego i funkcjonujących na jego podstawie instytucji, że warto bliżej się jej przypatrzeć.

W umysłach autorów i wykonawców tej doktryny, niesformułowanej jeszcze w sposób teoretyczny, społeczeństwo jest czemś niesłychanie małym, malutkim dzieckiem, które nie umie jeszcze dobrze chodzić i które bębnie na ziemi, o ile nie da mu się ostrzeżenia w formie klapsa, czy szturchnięcia. Jeśli dziecko jest uprzejme, posłuszne i nie miesza się do tego, co starsi robią i mówią, to daje mu się do zabawy lalkę — Seim. Chodzi jednak zawsze o to, aby zabawa zbyt głośną nie przerywało starszym snu, bo w tal'm wypadku dziecko wędruje do kąta, a lalka do szafy.

W każdym cywilizowanym społeczeństwie wykonywanie obowiązującego ustroju i ustaw jest czemś oczywistym, a wykraczający spotykają się z surową karą. U nas w myśl tej interpretacji i praktyki ustawy są czemś, z czym można się obchodzić w sposób dowolny, nie szanując nietylko ich ducha, ale i litery. Wykonywanie ustaw jest jakąś wielką nagrodą i łaską, wyświadczaną posłusznym dzieciom przez

opiekunów, którzy wszakże powinni być wykonawcami i stróżami ustaw. To musztrowanie społeczeństwa i Sejmu, groźenie bezprawiem, jako czemś, co samo się przez się rozumie, jest dla człowieka, który żył się z kulturą zachodnią, czemś bolesnym, obrażającym i oburzającym. Instytucje i prawa stają się w ten sposób przedmiotem igraszki i harców, które urządził sobie kapryśna wola, nie uznająca żadnych granic, ani hamulców.

Tak wygląda niesformułowana doktryna, której nowym objawem i wykładem w tym wypadku były artykuły prasy „sanacyjnej”.

„Buńczuczność tonu jednak dziś jest fałszowana, w dowcipach i pogroźkach nie znać humoru i pewności siebie, odczuwa się, że ma to być kanonada, osłaniająca odwrót.

System polski, czy też — brak systemu — nie dał się zastosować ze względów tak wewnętrznych, jak zewnętrznych. Był czemś intelektualnie nie dojrzałym i nieprzygotowanym i dlatego nie można go było wcielić w życie. A równocześnie, tendencje jego, zachcenia i apetyty szły przeciw prądowi, który włada w wielkich państwach zachodnich. Systemu polskiego, czy też braku systemu, nie można produkować na rynku zewnętrznym, gdyż wypłaca on zarówno sympatię i zaufanie polityczne, jak i kapitały. Trzeba go troskliwie przykrywać listkiem figowym wyjaśnień, usprawiedliwień i propagandy. Okoliczności każą myśleć o odwróceniu, i to szybko.

Opiekun jednak nie chce się blamaować przed dzieckiem. Otwiera szafę z lalką, lecz mimo to grozi palcem. Sądzi, że dziecko się nie domyśli. Ale dzieci bywają często bardzo domyślne Dem.

**PARLAMENTARZYŚCI FRANCUSCY
W ZAGŁĘBIU NAFTOWYM**

Lwów, 8 września. (AW.). Parlamentarzyści francuscy wyjechali dziś samochodami do Borysławia i Drohobyczka dla zwiedzenia Zagłębia naftowego. Wieczorem, po ich powrocie, od-

był się w hotelu krakowskim bankiet pożegnalny, wydany przez miasto, poczem goście odjechali w kierunku na Nowy Sącz, skąd udadzą się do Zakopanego i zwiedzą Tatry.

**SZCZEGÓŁY EKSPLOZJI BOMBY W GMACHU
DYREKCJI TARGÓW WSCHODNICH**

Lwów, 8 września. (AW.). W związku z rzucając bombę do budynku administracyjnego Targów Wschodnich, dotychczasowe śledztwo policyjne wykazało, że bomby tej nie rzucono do wnętrza gmachu przez okno, jak pierwotnie przypuszczano. Bomba z mechanizmem zegarowym znajdowała się w pakiecie, mającym formę walizki. Walizkę tę jakiś młody człowiek, podający się za akademika, przyniósł o godz. 20 do biura administracyjnego Targów Wschodnich i prosił urzędnic-

kę o jego przechowanie. Pakiet położono pod stołem tuż przy kasie żelaznej. Bomba eksplodowała o godz. 20,30 w chwili, gdy w gmachu znajdowało się jeszcze kilka osób i urzędniczka Streitówna, która doznała bardzo silnych poparzeń.

Lwów, 8 września. (AW.). Dziś rano znaleziono przy parkanie Targów Wschodnich jakąś paczkę z materiałem wybuchowym. Policja prowadzi dochodzenie, eksperci zaś badają materiał.

OBCHÓD „ŚWIĘTA MIAST”

Lwów, 8 września. (AW.). Dziś, w dniu obchodu święta miast polskich, Lwów przybrał wygląd uroczysty. Domy były wspaniale udekorowane. Po między godz. 10, a 12 przeszli ulicami miasta, od Teatru Wielkiego do ulicy Akademickiej, ogromny pochód, w którym znajdował się szereg historycznych grup kostiumowych. Pochodowi przypatrywali się licznie zebrani przedstawiciele miast, goście z kraju i zagranicy i wielotysięczne rzesze publiczności.

Lwów, 8 września. (AW.). Dziś, w dniu obchodu święta miast polskich, Lwów przybrał wygląd uroczysty. Domy były wspaniale udekorowane. Po między godz. 10, a 12 przeszli ulicami miasta, od Teatru Wielkiego do ulicy Akademickiej, ogromny pochód, w którym znajdował się szereg historycznych grup kostiumowych. Pochodowi przypatrywali się licznie zebrani przedstawiciele miast, goście z kraju i zagranicy i wielotysięczne rzesze publiczności.

Pochód otwierała grupa historyczna z 17 wieku, poczem szły grupy pieśni i konne, w autach, powozach, wozach

Więcej, staraniem związku teatrów i chórów ludowych we Lwowie odbyła się na placach targów zabawa ludowa, połączona z obrzędem żołynek, w czasie których złożono miastu w hołdzie symboliczny wieniec z kłosów. Na zakończenie wieczoru odbyły się sobótki i noc świętojańska.

**ARESZTOWANIA WŚRÓD TROCKISTÓW
W CHARKOWIE**

Moskwa, 8 września. (AW.). Donoszą tu z Charkowa, że władze G. F. U. wykryły potężną organizację trockistów. Organizacja była szeroko rozga-

łęziona w czerwonej armji, jak również w organizacjach gospodarczych. Przeprowadzono masowe aresztowania. 150 ludzi osadzono w więzieniu.

Z RUCHU NAUCZYCIELSKIEGO WE FRANCJI

WALKA Z KLERYKALIZMEM.—SZKOŁA CZYNNIKIEM
POJEDNANIA NARODÓW

(korespon. własna).

Paryż, w sierpniu.

Od 4 do 6 sierpnia r. b. odbył się w Paryżu doroczny Zjazd Związku Nauczycielstwa Szkół Powszechnych. Zgromadził on przeszło 200 delegatów, z których każdy reprezentował 500 nauczycieli. W ciągu trzydniowych, niezmernie ciekawych obrad, nie było zbędnych przemówień, była praca i rzeczowa krytyka, ścierały się jedynie dwa prądy: młodzi ujawniali gorącą chęć akcji bojowej względem Rządu, starsi, wspaniali doświadczeniem, wykazywali nierealność i bezskuteczność taktyki rewolucyjnej w „obce obecnej. Obok spraw zawodowych, dotyczących plac nauczycielskich, nominacji, awansów, dymisji urlopów, emerytur, mieszkani, ujednolicenia wymagań kwalifikacji, stworzenia „Kasy Solidarności“ i t. p. poruszono tak niezmiernie doniosłe zagadnienia: reformy seminarjów nauczycielskich i wogóle przygotowania nauczycieli, walki o szkołę świecką i jednolitą, wreszcie „szkoły jako narzędzia pojednania narodów“.

Wielce zasłużony w organizacji zawodowej nauczycielstwa, sekretarz Związku, tow. Glay, złożył sprawozdanie z całorocznej działalności Zarządu, jakoteż z ustosunkowania się do władz w różnych zatargach. Związek domaga się podwyższenia plac przedewszystkiem dla najniższej kategorii najmłodszych nauczycieli, których pobory nie odpowiadają kosztom utrzymania, a tem samem odstręcają od zawodu nauczycielskiego. Na tym punkcie reakcyjna w swej większości Izba stawia zacięty opór zasadniczy w obawie, że podniesienie plac nauczycielskich zachęci do takichże żądań kolejarzy, pocztowców i innych pracowników państwowych i prywatnych.

Walka o szkołę świecką jest wielką troską nauczycielstwa. Jeśli w większych miastach nie przybiera ona jeszcze groźnych rozmiarów, to zatóż w małych miasteczkach i na wsi klerykalizm staje się potężnym wrogiem. Wszędzie powstają zasobne t. zw. szkoły prywatne o charakterze wyznaniowym, które odciągają młęd lub więcej otwarcie od szkół powszechnych, już to dając różne korzyści materialne, już to przy pomocy nacisku ze strony pracodawców. Przytaczane przez rozmaitych delegatów fakty stwierdzają, że nie są to już sporadyczne wypadki, ale planowa, systematyczna robota, dążąca do stworzenia całej sieci szkolnictwa w duchu klerykalnym. Toteż Zjazd uchwalił skoordynowanie akcji wszystkich stowarzyszeń, rozumiejących niebezpieczeństwo klerykalizmu, jak Liga Praw Człowieka, Komitet Obrony Szkoły Świeckiej i innych pod egidą „Ligue de l'Enseignement“ (Liga Nauczania).

Tu znowu trzeba będzie stoczyć w Izbie bardzo ciężką i uporczywą walkę. Rząd nie chce dotychczas cofnąć praw z 1865 r., znoszących wszelką kontrolę nad szkołami prywatnymi, co pozwala na obsadzenie posad nauczycielskich wychowankami zakładu, nie mającymi kwalifikacji, wymaganych w szkołach

państwowych i samorządowych. Izba nie chce zajmować się sprawą przenikania klerykalizmu do szkolnictwa; aby nie naruszyć programu „jedności narodowej“.

Kwestja reformy przygotowania nauczycieli, postawiona już na Zjeździe zeszłorocznym w Rennes, nie była poddana dyskusji, jako zbyt mało jeszcze przemysłana i opracowana w ciągu ubiegłego roku, odłożono ją przeto na rok przyszły, zalecając głębsze opracowanie jej według kwestjonariusza. Charakterystyczne, że starsi (nauczyciele domagają się pogłębienia ogólnej kultury w seminarjach nauczycielskich, młodszy zaś żądają usprawnienia zawodowego drogą dłuższej praktyki i zwiedzania szkół przed objęciem stanowiska nauczycieli.

Ciekawe też były rozprawy, dotyczące budowy organizacyjnej. Związek należy do „Confederation Generale du Travail“ (Ogólna Konferencja Związków Zawodowych), ale zgodnie ze statutem tej ostatniej musi wchodzić w skład jakiejś federacji zawodowej, a nie jako jednostka. Dotychczas Związek Nauczycielstwa stanowił część składową Federacji Urzędników Państwowych, postanowiony zaś był wniosek wystąpienia z tej federacji i przyłączenia się do federacji nauczycieli szkół średnich. Obie tezy miały swe uzasadnienie. Dyskusja ujawniła przywiązanie nauczycielstwa do klasy pracującej, silne poczucie jednności z masą robotniczą w imię wspólnych ideałów: ustalenia pokoju i przemiany ustroju społecznego. To też zapadła uchwała, że Związek podda się całkowicie decyzji, jaką powzięmie w tej sprawie konferencja pracy na swoim wrześniowym Kongresie.

Kulminacyjnym punktem obrad Zjazdu było zagadnienie na temat: „Szkoła — czynnikiem pojednania narodów“. Po znakomitym referacie Lapiere'a, sekretarza Federacji Międzynarodowej Nauczycieli, zabierali głos goście: przedstawiciel nauczycielstwa czeskiego Vlasak, austriackiego Lassing, angielskiego Goldstone i wreszcie niemieckiego Raeppl. Ten ostatni, zaznaczając, że po raz pierwszy po wojnie odbywa się zbliżenie nauczycieli niemieckich i francuskich, przytoczył rezolucję ostatniego Zjazdu w Dreźnie „Deutscher Lehrerverein“ (Związek nauczycielstwa niemieckiego), reprezentującego 150.000 nauczycieli:

„Szkoła musi pracować nad pojednaniem narodów, uznając zasady prawa międzynarodowego, przeprowadzając ścisłą kontrolę nad podręcznikami szkolnymi i dając wszelkimi sposobami do zapewnienia trwałego pokoju. Zjazd wzywa wychowawców i przyjaciół pokoju we wszystkich krajach do współpracy nad wytworzeniem ustroju, w którym panować będzie praworządność i pokój. Wykreślone zostają słowa: wojna, zbrojenia, odwet“.

Zakończył, wznosząc okrzyk: Niech żyje solidarność międzynarodowa! Niech żyje przyjaźń francusko-niemiecka! Słowa te wybudziły niebawem entuzjazm

A program ten jest taki, że stanowi on proste przeciwieństwo Socjalizmowi. Zajmijmy się jedną jego stroną: *stosunkiem do Arabów*, traktując tę sprawę bez żadnego prarabskiego sentymentalizmu, a jedynie na gruncie znanych obiektywnych zasad socjalistycznych.

Poalej-Sjon jest podobno wobec Arabów bardzo „pokojowo“ usposobiony. Powiadamy: podobno, bo mogliśmy przytoczyć przykłady bez liku, któreby ujawniły prawdziwe *antyarabskie* oblicze poalej-sjonizmu. Poalej-sjoniści dużo deklamują o solidarności klasowej z arabskimi masami pracującymi. Przyjrzyjmy się tej „solidarności“, która szczególnie się podoba niektórym socjalistom. Charakteryzuje ją bardzo ciekawy dokument poalej-sjonistyczny, zawarty w protokołach Brukselskiego Kongresu Socjalistycznej Międzynarodówki, a mianowicie: memoriał poalej-sjonistów w sprawie kolonialnej. Na pytanie: „Czy należy tym ludom (Arabom) bezwzględnie dać samorząd?“ — odpowiadają poalej-sjoniści: *nie*, bo o strukturze politycznej Palestyny powinni decydować nie tylko mieszkańcy Palestyny, ale 15 milionów Żydów, rozproszonych po całym świecie i „żyjących“ (?) Palestyną. Podobnie odpowiadają na pytanie: „Czy należy stosować zasady politycznego samostanowienia?“ i t. p.

Jesteśmy więcej, niż gorącymi zwolennikami międzynarodowej klasywolidarności proletariackiej. Uważamy ją za „alleg“ i „omegę“ taktyki socjalistycznej. Sądzymy jednak, że jej podstawowym warunkiem jest, by łączność oparta była na zasadzie *równych z równymi*. Z powyższej przytoczonych słów przemawia karykatura tej zasady.

Jeszcze jeden charakterystyczny przyczynek do „solidarności“, leżący na tej samej linii wywodów poalejsjonistycznego memoriału kolonialnego. We wspomnianej już książ-

zgrupowanych nauczycieli, wszyscy powstał z miejsc i wznosili okrzyki na cześć solidarności międzynarodowej i pokoju wszechświatowego. Była to niezwykle podniosła chwila. To też Kongres ten uważać można za prawdziwą manifestację dążności pokojowych Francji.

Zaznaczyć wreszcie należy, że jednocześnie w Besancon odbywał się Zjazd komunistycznych nauczycieli, zatytułowany szumnie 24-ym Kongresem federacji pracowników nauczania, istniejącej od 1919 r. Zjazd ten wydał odezwę, oskarżającą Związek Nauczycielstwa (Syndicat National) o schlebienie rządowi i kapitalistom, nazywającą pacyfizm obłudą, która jedynie służy do zamaskowania przygotowywanej w Europie ofensywy na Sowiety. Szeroko rozpowszechniane ulotki nie wywołały wrażenia, wezwanie do stworzenia jednolitego frontu zostało przez Zjazd *jednomyślnie odrzucone*.

Iza Zielińska.

Socjaliści a Sjonizm

(Dokończenie)

ce o Palestynie zajmuje się *Vander-velde* kwestją arabską, którą słusznie uważa za „hamletowski“ problem sjonizmu. I oto zalecane przezeń rozwiązanie tego problemu: W Palestynie ma być utworzony parlament *na zasadzie parytatywnej*: połowę wybierze większość arabska, drugą połowę drobna mniejszość żydowska. Czyli: 1 Żyd równa się 6 Arabom.

A wreszcie moment również ważny: Poalej-sjon jest typową partją stabilizowanego „burgfriedenu“. Poalej-sjoniści nie tylko wraz z burżuazją należą do jednej sjonistycznej organizacji wszechświatowej, ale wszystkie wyniki swej „socjalistycznej“ działalności zawdzięczają finansowej i organizacyjnej pomocy „znienawidzonej“ i „zwaiczonej“ rodzinie burżuazji. Powtarzamy: „Burgfrieden“, jednoś narodowa — to jest niezaprzeczalna praktyka poalej-sjonistów. A doświadczenie uczy (r. 1914), że „burgfrieden“ i solidarność międzynarodowa nie idą w parze.

Ta praktyka została ostatnio uświęcona teoretycznie, programowo. Niedawno poalej-sjonistyczna organizacja w Palestynie (a dodajmy, że jest to faktycznie *cały* PoalejSjon) połączyła się z nieuwzględniającą się z socjalistyczną grupą robotniczą *Ha-poel-Hacair*. Zasady połączenia są m. i. następujące:

1) Nowopowstała przez zjednoczenie organizacja nie uważa się w społeczeństwie żydowskim za chorążego socjalizmu. 2) W Palestynie nie uznaje walki klasowej. 3) Palestyna obiektywnie nie może być socjalistyczna i t. d.

Ten „socjalizm“ pretenduje — i to jest dalszą jego cechą — do roli... „awangardy żydowskiej klasy robotniczej“. Żydowski robotnicy w Palestynie, i tylko w Palestynie, mają być według poalej-sjonistów „pionierami“ wyzwolenia całej żydowskiej klasy robotniczej. Z tego powodu „należy im się“ „pomoc“ od socjalistów.

Wprost przeciwnie. *Żydowski robotnicy w Palestynie* — podkreślamy to z całym możliwym naciskiem — nie są, nie będą i nie mogą być *pionierami wyzwolenia żydowskich mas pracujących* w „golusie“. Co więcej i co gorsza. Przez to, że chcą za *takich* uchodzić, że pod tem hasłem pracują — są mimo swego idealizmu i pomimo swej woli — *szkodnikami* walki wyzwoleńczej żydowskiego proletariatu.

I żadne, chociażby najpiękniejsze czyny ich, żadne socjalistyczne eksperymenty palestyńskie niczego w tym względzie nie zmieniają. Albowiem: Los, dola i przyszłość żydowskich mas pracujących rozstrzyga się wyłącznie na terenach „golusu“, w Europie wschodniej, a zupełnie nie w Palestynie. Nie sjonizm (czerwony czy inny) w Palestynie, ale *socjalizm w Polsce i w innych krajach* — to jest jedyna droga do wyzwolenia żydowskiej klasy robotniczej. Poalej-sjoniści głoszą coś wręcz

odmiennego. Pomagają im w ich dziele, czyli solidaryzować się z nimi, t. zn. utrudniać *istotnie* wywołanie walkę żydowskich robotników.

**

Jesteśmy przekonani, że rzeczy te, jasne i wprost niezaprzeczone, trafić muszą do przekonania każdego nie-żydowskiego socjalisty. Być może nawet, iż wielu je uznaje. Jeżeli jednak pomimo tego znajdujemy wśród nich sympatyków sjonizmu, ma to swoje *psychologiczne* źródła w odmiennym traktowaniu społeczeństwa żydowskiego, w skłonności do jakiegoś specyficznego — powiedzielibyśmy — „filosemityzmu“. Sjonizm socjalistów wydaje nam się reakcją na antysemityzm, reakcją ludzi, którzy chcieliby przyczynić się do jakiegoś radykalnego wyzwolenia „biednych Żydów“, a którzy nie widzą go na zwykłej socjalistycznej drodze.

Z tych pobudek wypływa „sjonizm“ zachodnio-europejskich socjalistów. Naogół rozumowanie sjonistyczne nie-żydowskich socjalistów przypomina nam bardzo te niesjonistyczne kapitalistyczne sfery, które weszły obecnie do t. zw. rozszerzonej Agencji Żydowskiej. I ci przechodzą pomoc naszej ciężkiej doli, budują dla nas „biednych Żydów wschodnio-europejskich“, „sielizbę narodową“ i t. d. Nie jest może przypadkiem, że w towarzystwie *Marshallów, Warburgów, Lordów Melchettów* znaleźli się w Agencji *Blumowie i Naphtalowie*. Jedni i drudzy uprawiają — *polityczną filantropję*.

Marshalli i Warburgowie są w tym względzie zgodni z sobą i trudno mieć o to do nich pretensje. Ale od *socjalistów* mamy prawo wymagać i wymagamy stosowania wobec zagadnień żydowskich mas pracujących jednej, całej międzynarodowej socjalizm obowiązującej miary:

Rewolucyjna, bezkompromisowa walka klasowa w imię każdego społeczeństwa i na terenie przez proletariata zamieszkiwanym — oto droga do całkowitego wyzwolenia klasy robotniczej

Po tej drodze, uważając każdą inną za fałszywą i szkodliwą, kroczyć pod przewodem „*Bundu*“ żydowskie masy pracujące. A solidarności tych, którzy chcą i powinni popierać dążenia żydowskich mas pracujących, może się pozytywnie wyrazić *jedynie* przez współdziałanie z „*Bundem*“ na tej właśnie drodze.

Emanuel Szerer.

UROCZYSTOŚĆ POD KONARAMI

Wczoraj odbyła się pod Konarami uroczystość związana z odsłonięciem pomnika ku czci poległych w r. 1915 legionistów.

W uroczystości wzięły udział Prezydent Rzplitej, a, w imieniu Rządu, ministrowie: Czerwiński, Niezabykowski, Prystor i Boerner.

MIECZYSLAW WEINERT.

Hic Incipit Patriae Amor

— I oto teraz okazało się, że jej indywidualizm jest nie tylko czarujący, ale i polski przedewszystkiem — próbował Wołodja ironją dopiec samemu sobie.

— Tak właśnie. Ona sama tego żądała. Prosiła mnie, bym z tobą pomówił, byś ją odtąd uważał za Polkę. I dajcie mu, mówią, odemnie karteczkę. To moje pozdrowienie dla niej..

I Jahułczyn, wydobywszy z pugiłaresu karteczkę, podał Wołodji.

Był to biały, zwykły kartonik biletowy. Wołodja odczytał półgłosem:

„Hic Incipit Patriae Amor. Poniżej litery K. Z., data dnia, po którym nazajutrz nie przyszedł już do laboratorium.“

— W języku najneutralniejszym, bo martwym... zauważył Wołodja.

— I w tem jest subtelność — szepnął Jahułczyn.

Przeszła chwila milczenia, w której myśli dwóch mężczyzn opłatały się koło jednej i tej samej kobiety. Z za ścianki dolatywały żywe głosy kłótni, w której dominował jakiś głos, znajomy uchu Wołodji. Wstrząsnął się, jak zbudzony ze snu, i spojrział na zegarek.

— No, mnie już czas... ten czas, o

którym deklamuje Łasobajew, że „tworzy i burzy — zbliża i oddala. Zakuwa w więzy, i z więzów wyzwala“. On też rozstrzygnie, sprawę Katji i moją. Ale — zwrócił się Wołodja do Jahułczyna — chciałbym cię poprosić o jedno... a właściwie o dwie rzeczy...

— Wszystko, kochanie — odpowiedział sucho i goręco oczy podniósł na Wołodję, z takim wyrazem prostoty i ufności, że Wołodja odczuwał, iż przez jedną sekundę bodaj mógł skrzywdzić towarzysza pewną myślą...

— Co do pierwszej, to ją wyczytałem w twych oczach, wystarczy mi.

Co do drugiej — to proszę cię, zaklinam! Na pamięć dnia, w którym cię poznałem — czuwał nad Katją.

I cicho, szepem gorących warg zwierzał się do ucha towarzysza:

— Ją śledzą. Wiem napewno... żandarmski oficer. On tu jest — gdy będziemy wychodził, przypatrzył mu się nieznacznie. Wpadła mu w oko. On też, jak mi się zdaje, urządził mnie...

I jeszcze ciszej:

— Aby oderwać od niej — oddał mnie w soldaty.

— Jesteś pewny tego? — spytał Jahułczyn.

— Ach!

— Gdy go zobaczę — już będę wiedział, czego się trzymać — zapewnił Wołodję. Będę się miał na baczności, będę czuwał nad Katją, dla ciebie... o ile ona na to pozwoli.

— Choćby się i nie zgodziła... Nie musi wiedzieć, proszę cię! Nawet nie wiesz, czem ona jest dla mnie, bo nawet ja sam nie wiedziałem dotychczas. Jej urok jest, jak wir wodny, nad którym się stoi godzinami, a nie widzi go, i dopiero, gdy się odejdziesz — ciągnie za sobą i oczy, i duszę.

Zabierali się ku wyjściu. W sklepiku, w ciemnej, brudnej norze, z za stołu zaświeciły guzy żandarmskiego uniformu i jakieś oczy drwiące draśnęły ich mimochodem i odprowadziły aż do drzwi. Już byli spory kawał na ulicy, gdy Jahułczyn przemówił:

— Znam go. W Petersburgu on zapakował drukarnię Orliczenki, przed pięciu laty. Ma doświadczenie... Niepozabawiony geniuszu... Zwaliliśmy go „Misirzu, pocałowaniem“ — słowa: „wydałeś syna człowieczego“ opuszczaliśmy, dla skrótu. Unikaliśmy jego prawdziwego nazwiska, jak się unika zmił. Szalone szczęście... Bombę mu rwały grunt pod nogami... ocalał zawsze. Dotrzymam słowa. Ale już się pożegnajmy, widział nas razem, ma pamięć astronoma. Długi, serdeczny uścisk — i je-

szcze Wołodja nie mógł wypuścić towarzysza z objęć.

— Dla Sprawy, i dla Katji — powtórzyli obaj prawie równocześnie — i ręce, ścisłające się bez końca, opadły rozłączając.

Zawiedła sylweta Jahułczyna już o parę kroków rzuciła chybotliwy cień na trotuar, gdy Wołodja dopędził go jeszcze.

— A pisz — wołał zdaleka — daj znać prawdę, choćby zabić miała. Jakiś ruch ręką, jakiś hieroglif pożegnania i szczypta, cienka figura Jahułczyna znikła na rogu ulicy za masywem domów.

Wołodja wrócił do koszar, z głową zwieszoną, a duszą przytłoczoną kamiennym ciężarem szczęścia, które jakby przywaliło go i zaraz odeszło od niego.

IV.

Pomimo stanowczego ukazu, zabraniającego raz na zawsze wstępu dziennikom do koszar, pomimo kar najsurowszych, dostał w kilka dni później Wołodja do ręki szmatę jakiegoś, w duchu reakcji przeciw wojnie redagowanego pisemka. Był to brukowy organ partji małomieszczańskiej, która piorunowała na wojnę ze względów agrarno-burżujskich, miał on jednak to szczęście, że cenzura, która bielła całe szpalty wstępnych artykułów poważnych dzienników, względem *** zachowała się, jak tatuńcio, który patrzy przez

palce na wybryki rozwydrzonego bachora. Ale gabinet G*** wspierał swą popularność na takich właśnie fiklarkach reakcyjnych. Pomimo pozornej sprzeczności, był to fakt najoczywistszy; była to bowiem sztuczka prostu, zwykły szantaż polityczny. Robiono reakcję sztuczną, głośną, by ją potem głośniejszym „świełem oburzeniem“ zagłuszyć, i by na tem tle nagoniki tem plastycznie wystąpił patriotyzm rządowej dominaty.

Prawdziwa zaś, symptomatyczna, jak wysepka u chorego, ale instynktowna reakcja, tkwiąca w sauiych trzewiach ludu, nie zdradzała się niczem więcej, jak właśnie głuchym milczeniem. Milczeniem takim dyszły stary, odwieczny bór, zanim przeciągający nad nim orkan burzy zaczęnie obalać i wyrwać drzewa z korzeniami, ślać pokotem stuletnie dęby i wnikać w najszybsze węzłowska puszczy. Nieprzejedni ni miłczeli. Nie narażali się na konfiskiły, unikali piętnowań, zerwali z nieprowadzącą do niczego metodą werydyzmu i sporadycznych wybuchów, ale o tem, że byli, że istnieli, wiedziały nadto dobrze mury więzień i blade świty na placach egzekucyj. A nade wszystko wiedziała szara, oddalona rzesza, bezwolne dotąd scierwo dla armat. Wiedział lud, że o jego życie i jego byt lub niebyt — rzucone losy w tej wojnie.

(D. c. n.)

SZTAFETA ROBOTNICZA

TYGODNIK SPORTOWY

Rok I.

Warszawa, 9 Września 1929 r.

Nr. 19.

KOLARSTWO

Jak wielkie znaczenie posiada kolarstwo dla wychowania fizycznego i sportu o tem wiedzą już obecnie wszyscy. Piękny ten sport ma również kolosalne znaczenie dla turystyki. Nasi towarzysze, wśród których kolarstwo zyskuje coraz więcej zwolenników, przekonali się o tem już nieraz zarówno podczas wielkich wycieczek zagranicznych organizowanych przez Z. R. S. S. jak i podczas wycieczek lokalnych.

Naturalnie, że sport ten u nas znajduje się jeszcze w powijakach. Dane statystyczne wskazują, że w Niemczech kursuje dwadzieścia milionów rowerów, podczas gdy u nas znajduje się w obiegu zaledwie dwieście tysięcy. Przyczynami tego stanu są zarówno brak torów kolarskich oraz opłakany stan szos, jak i wysoka cena maszyn. Przy podobnych przeszkodach, rozwijanie się sportu kolarskiego jest oczywiście nader trudne.

Sport kolarski znajduje się jednak pod troskliwą opieką robotniczych władz naczelnych, które rozumiejąc znaczenie tego sportu, robią wszystko, aby rozwijał się jaknajpomyślniej. Poszczególne R. S. K. O. jak również Z. R. S. S. urządzają corocznie mistrzostwa okręgowe i Polski, przy czym w roku bieżącym Robotnicze Mistrzostwa kolarskie Polski odbędą się — jak wiadomo naszym czytelnikom — dnia 15 września w Łodzi.

Rzecz jasna, że nasze wyniki torowe, są daleko gorsze od osiągniętych na szosie, gdyż przeważna część naszych kolarzy trenuje się na szosie, a to z tego powodu, że poza torami Skry, w Polsce nie ma ani jednego robotniczego toru kolarskiego. Szosowe wyniki naszych kolarzy znajdują się jednak na bardzo wysokim poziomie. Świadczy o tem poniższa tabelka robotniczych światowych rekordów kolarskich na szosie, z której wynika, że Polska pobila już 3 rekordy światowe (na 1 km., 75 i 100 km.). Tabela ta przedstawia się następująco:

1 km. Polska — 1 min. 22 sek.
10 km. Austria — 15 m. 15,5 s.
20 km. Niemcy — 32 m. 17,3 s.
25 km. Austria — 43 m. 41 s.
30 km. Austria — 45 m. 04 s.
50 km. Austria — 1 godz. 20 min. 4 sek.

70 km. Austria — 1 g. 51 m. 28,3 s.
75 km. Polska — 2 g. 22 m.
100 km. Polska — 3 g. 14 m. 42 s.

Porównawczo więc, sport kolarski (szosowy) zajmuje u nas obok piłkarstwa stanowisko dominujące. Gdy kolarstwo rozwijać się będzie nadal w tym tempie, to nie ulega wątpliwości, że już niebawem Z. R. S. S. będzie mógł się pochlubić potężną placówką sportu kolarskiego w Polsce.

I. Klibański.

MECZE LIGOWE

LEGJA — POLONJA 2:2 (2:0).

Niedzielne derby stolicy nie stały na wyśoki poziomie, gra jednak należała do ciekawych, choć prowadzona była nieco zbyt ostro. Początkowo przewagę ma Polonia, której nie wyzyskuje, natomiast Legja zdobywa 2 bramki przez Rajdka. Po przerwie gra równorzędna. Ostatni kwadrans należy do Polonii, która wyrównywa, strzelając bramki przez Hylę i z zamieszania podbramkowego.

WARSAWIANKA — ŁKS 3:3 (1:1).

Warszawianka zdobyła jeden punkt w walce z dobrym w tym roku ŁKS-em, przyczem ŁKS. prowadził 3:1 na 7 minut przed końcem.

IFC. BIJE WE LWOWIE CZARNYCH.

IFC., stojący na końcu tabeli, pokonał nie spodziewanie we Lwowie Czarnych 4:3 (2:1). Sędziował p. Rutkowski z Krakowa.

WISŁA ZWYCIĘŻA POGON 3:1 (1:0).

Wracając do dobrej formy Wisła pokonała ambitnie grającą Pogon. Wyrózniły się skrzydła Wisły oraz pomoc Pogoni. Widzów około 4000.

CRACOVIA POKONANA PRZEZ WARTĘ 0:2 (0:1).

Warta odniosła na swoim boisku zwycięstwo nad Cracovią 2:0, zdobywając bramki przez Rochowicza i Woyciechowskiego. Widzów około 5000.

GARBARNIA PRZEGRYWA W KATOWICACH.

Garbarnia przegrała z Ruchem 0:3 (0:0) mimo stałej przewagi. Ruch zdobył wszystkie bramki z wypadów. Sędziował wobec nieprzybycia sędziego związkowego wyznaczonego p. Kuczek.

Na boiskach i bieżniach robotniczych świata

WARSZAWA.

Zmiany w Zarządzie R. T. K. S. „Sarmata”.

Dotychczasowy prezes R. T. K. S. „Sarmata” tow. Filipiak — oddał się swych funkcji. W związku z powyższym Zarząd zamierza zwołać Walne Zebranie członków celem przeprowadzenia reorganizacji obecnych władz. Zastępczo funkcje prezesa spełnia tow. Szkiela, a funkcje sekretarza tow. Sieczkowski.

OSTROWIEC.

Rozwój sportu robotniczego w Ostrowcu.

W Ostrowcu, jako ośrodku przemysłowym, jest poważna ilość młodzieży pracującej, która należy do T. U. R., za sprawą którego została zorganizowana Sekcja Sportowa. Młoda ta sekcja nie mając żadnych środków finansowych uprawia narazie piłkę nożną. Pierwszy mecz z II-gą drużyną T. U. R. z Radomia rozegrany w dniu święta 1-go Maja przyniósł jej zwycięstwo w stosunku 6:2, następne spotkanie z „Hakoahem” ze Staszowa zakończyło się pogromem tego ostatniego 11:2, natomiast zawody z T. U. R-em (Wierzbnik) przegrała w stosunku 6:1, a mecz z „Klimontowianką” zakończył się remisem 0:0. Po dłuższej przerwie spowodowanej brakiem boiska TUR. rozegrał mecz z Z. K. S. Ostrowieckim z wynikiem 6:2 i 5:1 na swoją korzyść.

Młodzież robotnicza w Ostrowcu jest pełna zapału i wiary w przyszłość lepszą, więc nie zraża się brakiem boiska, ani innymi przeszkodami i powoli posuwa się naprzód.

KRAKÓW.

Nowe zwycięstwo Legji.

RKS. Legja — Wawel 3:0. Bardzo interesujący przebieg gry. Obie drużyny walczyły ambitnie i faire, co podnieść należy z uznaniem. Wawel znacznie się poprawił. Miał on kilka sytuacji podbramkowych, których nie wykorzystał. Legja grała b. skutecznie i celowo. Bramki zdobyli Mytar (2) i Szulc (1). Gracze ci mimo, że przez oba dni startowali w zawodach lekkoatletycznych, grali ponad miarę ambitnie.

KATOWICE.

Wielkie zawody lekkoatletyczne na Śląsku.

W pierwszą niedzielę października r. b. obchodząc będziemy „Międzynarodowe Święto Młodzieży Socjalistycznej”. Z okazji tej uroczystości urządził R. S. K. O. Zagłębia Śląskiego wielkie zawody lekkoatletyczne, które, jak nam zapowiadają, zwiną wszyscy starsi towarzysze. Już obecnie intensywnie pracują w placówkach „Sily” i robotniczych klubach sportowych dla wykazania w tym dniu sprężystości fizycznej robotników.

Zapowiedziane zawody wywołały na Śląsku wielkie zainteresowanie.

STANISŁAWÓW.

TUR. wicemistrzem klasy B.

W niedzielę, rozegrała drużyna TUR. zawody piłkarskie o mistrzostwo klasy „B” z „Jednością” wygrywając 3:1 (2:0). Jeśli się zważy, że „Jedność” jest drużyną starą, zgraną i rutynowaną, to przyznać należy, że zwycięstwo drużyny robotniczej jest naprawdę cenne.

ZAKOPANE.

Sukces „Giewontu” w biegu sztafetowym Zakopane-Morskie Oko-Zakopane

W Zakopanem rozegrany został wielki bieg sztafetowy Zakopane - Morskie Oko - Zakopane. Dystans biegu wynosił 56 km. W zawodach wzięło udział 6 sztafet po 10 zawodników w każdej. Zwyciężyła drużyna SNPTT w czasie 3:27:46 przed Strzelcem — 3:39:15, Sokolem — 3:39:43, Robotniczym Giewontem — 3:40:23 i Wisłą — 3:41:42.

BERLIN.

Nowe robotnicze rekordy lekkoatletyczne „Arbeiter Turn und Sportbund”.

Na ostatnim posiedzeniu Komisji Technicznej „Arbeiter Turn und Sportbund” zatwierdzone zostały następujące nowe lekkoatletyczne rekordy robotnicze, które są przeważnie również rekordami światowymi. Rekordy te przedstawiają się następująco:

Konkurencje męskie.

100 mtr.: Hoch (Wiedeń) — 10,7 s.
400 mtr.: Brammer (Hamburg) — 52 s., Kula: Nauman (Lipsk) — 12,52 mtr.
Oszczep: Drache (Heidenau) — 53,96 mtr. Dysk: Bräutigam (Arnstadt) — 38,30 mtr. Sztafeta olimpijska: A. S. C. Berlin — 3:42,4 s. Sztafeta 3 x 1000 mtr.: Freie Turnerschaft (Szczecin) — 8:06,2 Sztafeta 10 x 100 mtr.: ATV Wiedeń — 1:52,3 s. Pięciobój: Geiger (Feuerbach) — 489 pkt. Dziesięciobój: Nauman (Lipsk) — 980,5 pkt.

Konkurencje kobiece.

1000 mtr.: Dietrich (Szczecin) — 3:14,7 Dysk: Kehrt (Norymberga) — 26,23 mtr. Kula: Wüst (Mundenheit) — 10,11 mtr.

NA BOISKACH CAŁEJ POLSKI

Kraków pokonany przez Warszawę 2:1 (2:1)

Na boisku Skry odbył się wczoraj rewanzowy mecz pomiędzy robotniczymi reprezentacjami Warszawy i Krakowa. Pierwszy mecz rozegrany w Krakowie przyniósł — jak wiadomo — wynik remisowy 2:2, obecnie więc każda z drużyn starała się mecz rozstrzygnąć na swoją korzyść. W tym celu obie drużyny wystąpiły w najlepszych składach. Skład teamu stołecznego, do którego wchodził gracz Marymontu, Skry oraz Gwiazda, przedstawiał się następująco: Głowacki (Marymont), Judzik, Krzypow (Gwiazda), Więkowski (Skra), Sokołowski (Marymont), Lebsold (Gwiazda), Kraśniewski, Smosarski I, Smosarski II (Skra), Napiórkowski (Marymont), Lerner I (Gwiazda). Skład reprezentacji krakowskiej opierał się na szkielecie Legji, wzmocniony kilkoma graczami Metalu, Kolejowego K. S. i Zwierzynieckiego K. S. Przedstawiał on się następująco: Wrona (Metal), Malarz, Gedlek (Legja), Cyganik (Zwierzyniecki) — po przerwie Turecki — Legja, Babraj, Kudela (Le-

gja), Grządek (Metal), Szulc, Grabka, Tarski, Ziębiński (Legja).

Gra prowadzona w bardzo ostrem tempie toczy się w pierwszej połowie przy znacznej przewadze teamu warszawskiego, dla którego dwie bramki zdobywają Napiórkowski i Smosarski. Drużyna krakowska rewanzuje się jedną bramką strzeloną przez Tarskiego. Po zmianie pół zespół krakowski gra o wiele lepiej, a nawet przez pewien czas ma nieznaczna przewagę, ale wynik cyfrowy nie ulega już zmianie i mecz kończy się przy stanie 2:1 (2:1) dla Warszawy.

Przechodząc do poszczególnych drużyn, to u zwycięzców wyróżniło się przedewszystkiem trio obronne (zwłaszcza Głowacki i Judzik), które paraliżowało wszelkie zakusy ataku przeciwnika. W pomocy na pierwszy plan wysunął się Sokołowski. W napadzie świetnie prowadzonym przez Smosarskiego, wyróżnił się również Napiórkowski. W drużynie krakowskiej bardzo dobry był bramkarz oraz atak po przerwie.

Robotnicze mistrzostwa kolarskie stolicy

W dniu wczorajszym odbył się na szosie Wawer-Mińsk Mazowiecki wyścig kolarski o mistrzostwo Warsz. Rob. Sport. Kom. Okr. na dystansie 50 km. Zawody powyższe były poniekąd generalną próbą sił przed wielkimi zawodami kolarskimi o robotnicze mistrzostwo Polski, które się odbędą dnia 15 września w Łodzi. Pozatem wyścig miał również charakter eliminacyjny. Ogółem startowało 32 zawodników z 3

klubów. Bieg ukończyli wszyscy bez poważniejszych wypadków i defektów. Pierwszy przybył do mety tow. Sucharda (Skra) w czasie 1 godz. 50 min. 39 sek., zdobywając zaszczytny tytuł robotniczego mistrza stolicy. Drugie miejsce zajął tow. Krzyt. 3) Angielczyk, 4) Paluszek, 5) Wróblewski, 6) Włodarczyk, 7) Góról (wszyscy ze Skry), 8) Geldblum, 9) Olizarowicz (obaj Gwiazda), 10) Polak (Skra).

Drugi start Nurmiego

Wczoraj w 2-im dniu międzynarodowych zawodów lekkoatletycznych w Warszawie, Nurmi spotkał się z Petkiewiczem na dystansie 4 mil angielskich (6437 mtr.). Pogoda wietrzna, ale słoneczna. Dłuższy dystans biegu bardziej odpowiadał Nurmiego. Petkiewicz przez 4500 mtr. idzie krok w krok za prowadzącym w ostrem tempie rekordzistą, dopiero na 2000 mtr. przed metą zostaje powoli z tyłu, tracąc na taśmie do Nurmiego około 50 mtr. Czas Nurmiego 19.35 sek. jest o 19,4

sek. gorszy od jego własnego rekordu światowego. Czas ten należy uważać za bardzo dobry przy wzięciu pod uwagę twardą, nieelastyczną bieżnię. Petkiewicz uzyskał czas 19:41,7 sek., kwalifikujący go do czołowej klasy długodystansowców światowych. Przeciwnie Nurmi osiągał na każdym okrążeniu (400 metr.) czas 72—73 sek. Międzyczas zwycięzcy: 3.000 mtr. — 8,58 sek., 4.000 metr. — 12:04 sek., 5.000 mtr. — 15:12 sek., 6.437 mtr. — 19:35 sek.

NOWY PROJEKT REORGANIZACJI PIŁKARSKICH KLAS W OKRĘGACH

Łódzki „Głos Poranny” podaje nowy ciekawy projekt reorganizacji piłkarskich klas w okręgach. „Głos Poranny” wychodzi z założenia, że mimo stworzenia Ligi przez wyodrębnienie najlepszych klubów piłkarskich z P. Z. P. N., bołaczki naszej piłki nożnej niezupełnie jeszcze zostały rozwiązane. Bo i przypatrzy się uważnie. Kluby ligowe zbierają obfity plon swej pracy, frekwencja publiczności na meczach zapewnia powodzenie kasowe, bez którego nie mogłoby być mowy o pokryciu kosztownych przejazdów drużyn i utrzymania niemiernie kosztownych trenerów.

Natomiast klasa A, dzięki zajęciom przez kluby ligowe najlepszym terminom, cierpi biedę i prawdziwie wegetuje, a co najgorsza w dzisiejszych warunkach nie widać dla niej chociażby najmniejszej nadziei na poprawę. Jedyny wybraniec, któremu uśmiechnie się szczęście i po długich, ciężkich bojach zaawansuje wreszcie do grupy ligowej, to na multum klubów A-klasowych stanowczo zbyt mało.

Weźmy teraz odwrotną stronę medalu: klubowi ligowemu powinna się noga i skazany został na spadek do klasy A. Może zająć przeciętne miejsce, iż drużyna, dotknięta degradacją, poziomem swej gry absolutnie nie zasługuje na takie „poniżenie”, możliwym jest, iż o smutnym losie tej drużyny zdecydowało jedno błędne orzeczenie niesumienne, względnie zbyt mało wyrobionego, arbitra, które zdecydowało o utracie jakiegoś punktu. Czemu dla drużyny ligowej jest spadek nie trzeba się chyba zbyt rozwódzić — wystarczy wspomnieć losy Jutrzenki i Hasmonei.

To też niesprawiedliwa jest rzeczą, by żywy klub, dzięki jakiemś chwilowemu niepowodzeniu, powodującemu spadek z ligi, skazany był na zagładę. Nad poprawieniem tego stanu rzeczy biedziły się już najtęższe głowy.

Obecnie, jak się dowiadujemy, w warszawskich sferach sportowych powstał nowy projekt, celem którego jest usunięcie przytoczonych powyżej braków. Planowana reorganizacja polega na stworzeniu mocnej A klasy z klubów w tych okręgach, w których obecnie mamy zespoły ligowe, a więc: Warszawa, Lwów, Łódź, Kraków, G. Śląsk i Poznań. Do tej klasy A w każdym okręgu weszłyby 4 najsilniejsze zespoły A klasowe i one między sobą rozegrałyby mistrzostwo okręgowe, a później między okręgowe. W ten sposób zyskałyby drużyny te wiele terminów wolnych, które, umiejętnie wykorzystane, zasiliłyby kasy klubowe.

Wówczas nowa A klasa miałaby szersze podstawy bytu.

Dla ligowych zespołów stworzenie silnej A klasy również ma rację bytu, bowiem ewentualny spadek nie groziłby klubowi katastrofą, lecz dałby im pole znów do pracy.

My ze swej strony nie wierzymy jednak, aby bołaczki naszej piłki nożnej zostały przez ten projekt rozwiązane.

KTO WEJDZIE DO LIGI?

TERMIN ROZGRYWEK MIĘDZYOKRĘGOWYCH.

Jak się dowiadujemy Zarząd P. Z. P. N. wylosował już kalendarzyk rozgrywek o wejście do extra klasy, który przedstawia się następująco: 15.9. Pomorze — Łódź, Kielce — Kraków, Lublin — Lwów, Brześć — Białystok. 22.9. Łódź — Warszawa, Poznań — Pomorze, Kraków — Śląsk, Lwów — Lublin, Wilno — Brześć. 6.10. Po- nań — Warszawa, Łódź — Pomorze, Kraków — Kielce, Białystok — Brześć. 13.10. Warszawa — Łódź, Pomorze — Poznań, Kielce — Śląsk, Wilno — Białystok. 20.10. Łódź — Poznań, Pomorze — Warszawa, Śląsk — Kraków, Brześć — Wilno. Po tym terminie wylosowane zostaną rozgrywki między mistrzami poszczególnych grup. Ł. T. S. G. zmierzają się z Legią Poznańską, Polonią bydgoską, oraz ze zwycięzcą meczu Marymont — Makkabi (Warszawa). Termin losowania są b. dogodne dla ŁTSG., który na początku ma wyjazdy. ŁTSG. i Podgórze są faworytami w tegorocznych spotkaniach o wejście do Ligi.

Z ŻYCIA PARTJI WARSZAWSKA ORGANIZACJA P. P. S.

O. K. R. WARSZAWA, w poniedziałek 9 b. m. o godz. 6 wiecz., w lokalu, Warecka 7 odbędzie się posiedzenie Warszawskiego Okręgowego Komitetu Robotniczego P. P. S.

PONIEDZIAŁEK, 9 b. m.

Koło Anopol PPS. O godz. 7 wiecz. posiedzenie Prezydium Koła.

Koło Pracowników Miejskich. O godz. 7 w lokalu, Warecka 7, odbędzie się zebranie członków Koła.

WTOREK, 10 b. m.

Dzielnica Nowe-Brudno. O godz. 7 wiecz. w lokalu Dzielnicy odbędzie się posiedzenie Komitetu Dzielnicy.

Koło szoferów PPS. O godz. 7 wiecz. w lokalu, Warecka 7, odbędzie się zebranie członków Koła.

Koło Elektryków PPS. O godz. 7 wiecz. w lokalu, Warecka 7, odbędzie się zebranie członków Koła.

Warszawski Wydział Kobiec PPS. Zawiadamia, że w poniedziałek, 9 b. m. o godzinie 6 wiecz., w lokalu własnym przy ulicy Leszno 53, odbędzie się zebranie sekcji literacko-artystycznej z czytankami

RUCH KOBIECY

Warszawski Wydział Kobiec PPS. Dnia 15 b. m. odbędzie się wycieczka do Anina. Tańce i inne atrakcje. Zbiórka o godz. 8-jej rano na stacji Most. Cena: z przejazdem zł. 2, wstęp na miejsce zł. 1.

O POKÓJ ŚWIATA.

We wtorek 10 b. m. o godz. 7.30 w lokalu Leszno 53 odbędzie się odczyt tow. Budzińskiej - Tylickiej p. t. „Kobieta w walce o pokój świata“.

RUCH ZAWODOWY

BACZNOŚĆ SZLIFIERZEI

W środę dnia 11 b. m. o godz. 5 min. 30 wieczorem w lokalu Związku Metalowców, ul. Leszno 53, odbędzie się powtórne ogólne zebranie szlifierzy

Z powodu ważnych spraw, prosimy o stanowcze przybycie wszystkich szlifierzy z legitymacją Związku.

STAN POGODY

Przewidywany przebieg pogody w dniu 9-ym września:

W dalszym ciągu pogoda o zachmurzeniu zmiennym; na Pomorzu i w Wielkopolsce w ciągu dnia wzrost zachmurzenia z możliwością drobnych deszczów. Nieco cieplej, zwłaszcza w zachodniej części kraju. Na wschodzie Polski słabnące wiatry północno-zachodnie, potem słabe wiatry zachodnie i południowo-zachodnie.

List do redakcji

W prasie ukazała się wzmianka, iż firma „Freitag i Berni“ w Wiedniu wydała „Mapę ścienną Polski i krajów ościennych“ przy współdziałaniu Głównej Księgarni Wojskowej w Warszawie.

Mapa ta zawiera zmienione nazwy miejscowości na terenie Wielkopolski. Obok nazwy „Poznań“ umieszczono np. niemieckie „Posen“, obok „Gniezno“ niemieckie „Gnesen“.

Kategorycznie stwierdzam, że *Główna Księgarnia Wojskowa* przy wydaniu wspomnianej mapy nie współdziałała i nie dała żadnej aprobaty na jej wydanie. Wogóle firma „Freitag i Berni“ do Księgarni Wojskowej w tej sprawie nigdy się nie zwracała.

Sprawę tę *Główna Księgarnia Wojskowa* skieruje na właściwą drogę.

Kierownik
Głównej Księgarni Wojskowej
A. Bartosiewicz.

Czasopisma nadesłane

„Tygodnik Ilustrowany“ Nr. 36 zawiera następujące artykuły: St. R. — Parlamentarzyści francuscy w Polsce; Paweł Nikodem — „Siewca“ (na jubileusz osad polskich w Brazylii) i A. Bogusławski — „Bydgoszcz — miasto kości“; J. E. Skiński — „Tajemnica Koranu“; W. Husarski — Wydawnictwa artystyczne; H. Rulikowski — „Kronika Teatralna“; Marjan Hemar — „Z notatnika automobilisty“; s. gr. — „Międzypanstwowy mecz pływaków Belgja — Polska“.

W dziale beletrystycznym Goetla — „Serce Łódź“; J. Herlaina — „Przygoda“ (nowela).

Weneryczne skórne i niemoc, elektro-
leczenie
Dr. M. ALT FELD
8 — 11 r. 3 — 9 w. HOŻA 50
(przy Marszałkowskiej)
Niezmierzonym ceny lecznicowe.

Dr. med. A. Parczewski
ŻÓRAWIA 3, pic. wener., skóry, włosów,
codz. od 8 r. do 10 w. Tam książkę: Niemoc
Męska. Dla policji, stud., wojsk., urzęd. i szo-
ferów ulgi kredytowe

Weneryczne syfilis, tryper, niemoc
płciowa, gabinet elektro-
świetła, leczniczy
Dr. Z. FAJNCYN
Leszno 36. Przyjm. 9 r — 9 w. Wizyta 5 zł.

CO USŁYSZYMY PRZEZ WARSZAWSKIE RADJO?

DZIŚ.
11.56 — 12.05 Sygnał czasu z Warszawy
nał z Wieży Marjackiej w Krakowie. 12.05—
12.50 Koncert z płyt gramofonowych. 12.50
Wiadomości z Powszechnej Wystawy Kra-
jowej w Poznaniu. 13.00 Komunikat meteo-
rologiczny. 15.40 Komunikat gospodarczy.
16.15 Przegląd komunikacyjny. 16.30 „Kącik
artystyczny L. S. G. 16.40 — 17.15 Koncert
z płyt gramofonowych. 17.15 Komunikaty
przygodne. 17.25 Odczyt: „Żywiołów Żerom-
skiego“. 17.50 Ostatnie nowiny z Wystawy.
Transmisja z Poznania na wszystkie polskie
stacje. 18.00 Muzyka lekka. 19.00 Rozmaito-
ści. 19.25 Komunikat rolniczy i meteorolo-
giczny. 19.40 — 19.55 Przerwa. 19.56—20.05
Sygnał czasu z Warszawskiego Obserwator-
jum Astronomicznego — odczytanie pro-
gramu na dzień następny. 20.05 Lekcja języ-
ka francuskiego. 20.30 Popularny koncert
symfoniczny. 22.00 Komunikat meteorolo-
giczny. 22.05 Komunikaty. 22.20* Komunika-
ty: policyjny, sportowy, nadprogram.

JUTRO.

11.15 Transmisja z Poznania. 12.50 Wi-
adomości z Powszechnej Wystawy Krajowej
w Poznaniu. 13.00 Komunikat meteorologiczny.
13.20 — 15.40 Przerwa. 15.40 Komunikat
gospodarczy. 16.15, Chwilka lotnicza. 16.30
Program dla dzieci. 17.15 Z podróży spraw-
odawcy radjowego. 17.25 „Obozy letnie
P. W. w 1929 r.“. 17.50 Ostatnie nowiny
z Wystawy. 18.00 Koncert popołudniowy.
19.00 Rozmaitości, oraz komunikat Tow.
Zachęty do hodowli koni w Polsce. 19.25
„W 280-ą rocznicę obłężenia Zbaraża“. 20.00
Transmisja z Poznania. Po koncercie komu-
nikaty: meteorologiczny, policyjny, sportowy,
nadprogram, oraz komunikaty P. A. T.

TEATR I MUZYKA

Dziś w teatrach miejskich Narodowy

o 8 w. „Wiosna narodów w cichym zakątku“

Letni

o 8 w. „Proces Mary Dugan“

Otwarcie teatru Ateneum, ul. Czerwo-
nego Krzyża 20. W piątek, 13 września,
o godz. 8 wiecz., odbędzie się inaugu-
racyjne przedstawienie teatru Ateneum
dla prasy i zaproszonych gości. Odegra-
na będzie głośna sztuka Kalkowskiej,
osnutą na tle dziejów niewinnie skaza-
nego na śmierć przez sądy niemieckie
robotnika polskiego p. t. „Sprawa Ja-
kubowskiego“ (Józef). Następne przed-
stawienia, począwszy od soboty, 14
b. m. odbywać się będą codziennie.

Teatr Wielki. Dziś, jak zwykle w ponie-
działki, nieczynny. Jutro „Aida“.
W środę „Opowieści Hoffmana“.

Teatr Narodowy. Dziś „Wiosna narodów
w cichym zakątku“.

Teatr Letni. Dziś „Proces Mary Dugan“.

Teatr Polski. Dziś i dni następnych „Ar-
tyści“.

Teatr Mały. Codziennie „Para nie para“.
W dniach najbliższych wchodzi na afisz
głośna sztuka angielska Londale'a p. t.
„Koniec pani Eheyney“.

Operetka L. Messal (Marszałkowska 114).
Dziś i codziennie „W krainie wolnej mi-
łości“.

Teatr Morskie Oko. Codziennie wielka re-
wia letnia p. t. „Zabawki dla Warszawki“.

Teatr „Qui Pro Quo“. Dziś wielka rewia
aktualno-polityczna p. t. „Gabinet figur
wojсковych“ z udziałem całego zespołu.

Teatr Eliseum (Karowa 18). Dziś i jutro
„Mirla Efros“ z Wandą Siemaszkową w roli
tytułowej.

Teatr Mignon. Jutro premiera „Pawie
oczko z koralikiem“.

Ogród „Dolina Szwajcarska“, ul. Szope-
na 3. Dziś i codziennie rewia p. t. „Złota
jesień“.

KINEMATOGRAF MIEJSKI
Hipotečna 8. Długa 25.
Początek o godz. 6³⁰.
Symfonia Północy
z udziałem Josephine Dunn i La-
wrence Gray.
Wl. FOX. Nadprogram (Natura
Komedja
Powiększona orkiestra pod dyr.
T. Barszczewskiego.
W soboty o godz. 5 pp. W niedziele
i święta o godz. 12 w poł.
Na seansach popularnych:
Ameryka
Ceny na wszystkie miejsca po 20 groszy.

Kino-Teatr „Tęcza“ Przejazd
(Obok pałacu Mostowskich).
OWARCI SEZONU
LULU
(Puszka Pandory) podług WADEKINDA
Wielki dramat erotyczny w 10 akt.
W roli głównej **Luiza Brooks**.
NA SCENIE: Wielka rewia w 6 odsł.
Nie zdradzaj męża
Bolcio Kamiński. — Balet Bańkowskiej.
Zosia Duranowska i inni.

Tatr NOWOŚCI Bielańska 5.
Kino-Variete Pocz. og. 6-6-iej
Pod nową Dyrekcją. Pocz. g. 6, ost. 10
Ceny miejsc od 1 zł. do 2,50.
Największy tragik świata
EMIL JANNINGS
niezrównana kreacja **Cara Pawła I**
w najpotężniejszym superfilmie
INTRYGANT
Na scenie:
BOLSKA, ZDANOWICZ oraz duet
taneczny.

PAN CAPITOL Nowy Świat 40. Marszałkowska 125
Pocz. o g. 6. Pocz. o g. 5.
Wielki dramat namiętności!
DJABLICA
Z TRYPOLISU
Reżyserji genialnego CARMINE GAL-
LONE.
W rolach gł. najslawniejsze gwiazdy
ekranu
Liana Haid, Gina Manés,
Alfons Fryland i André
Nox.
Wl. b. „Ehhafilm“.

CASINO Nowy Świat 50
Początek o godz. 6-6-iej.
WIELKI PODWÓJNY PROGRAM!
20 AKTÓW!
Wytw.: „UNIVERSAL PICT. CORP.“.
Produkcja: 1929/30 roku.
1) **PLAC WASZYNGTONA**
Nr. 13
ze znaną tragiczną **ALICE JOYCE**
2) **DONZUANKI**
szampańska komedia z pikantną
ALICE DAY.

Kino-Teatr „ASTRA“ DZIKA 51.
NA EKRANIE:
W Imieniu Cara
(kto jest ojcem)
z **Lyą de Putti**.
NA SCENIE:
Rewia pod kierownictwem
EDWARDA REJA.
Udział biorą: 1) Ola Larska, 2) No-
wicki, 3) Niewiadomska, 4) Balet Le-
wandowskich.
Sala ochładzana.

6 PAŹDZIERNIKA Dzień Młodzieży Robotniczej

Komitet Centralny Organizacji Młod-
zieży T. U. R. podaje do wiadomości,
iż tegoroczny obchód „Dnia Młodzieży
Robotniczej“, zgodnie z uchwałą Mie-
dzynarodówki Młodzieży Socjalistycz-
nej odbędzie się w pierwszą niedzielę
października, t. j. dn. 6. X.
Towarzysze, czyście przygotowania
do „Dnia Młodzieży“.

SKOK Z WIADUKTU
Z wiaduku mostu Poniatowskiego skoczył
na jezdnię wprost ulicy Smolnej 25-letni Fe-
liks Zygnerski (Mokotowska 57). Lekarz po-
gotowia stwierdził śmierć.

Z NOŻEM NA ŻONĘ
Wczoraj w południe w Mokotowie, przy
ul. Lewickiej Nr. 6, wynikła sprzeczka, a na-
stępnie bójka pomiędzy małżonkami: 42-let-
nią Zofią Kotowiczową i 45-letnim Józefem,
z zawodu murarzem. W pewnym mo-
mentcie Kotowicz schwył nóż i zadał nim
cios żonie w szyję. Po opatrunku przez Po-
gotowie, ranną w stanie ciężkim przewie-
ziono samochodem do szpitala Dz. Jezua
Sprawcę zbrodniczego czynu aresztowała pa-
licja XVI-go komisariatu.

NAPAD W SRÓDMIEŚCIU
Nocy ubiegłej o godz. 3-iej, na przecho-
dzącego ul. Nowy Świat przed domem Nr.
37, Adama Krasieńskiego (Natołńska 6), po-
dającego się za dziennikarza, napadło kilku
mężczyzn, którzy usiłovali przewrócić go.
W czasie szamotaniny się, napastnicy zra-
wali Krasieńskiemu kapelusz, oraz portfel,
zawierający dokumenty. Na wszczęty przez
napadniętego alarm nadbiegł policjant, któ-
ry, przy pomocy przechodniów, ujął 2-ch
sprawców napadu. W I-ym komisariacie o-
kazało się, że są to 22-letni Jan Ekert (Ho-
ża 6) i 18-letni Mieczysław Branicz (Piekar-
ska 12).

ZAMACHY SAMOBÓJCZE
Przed domem Nr. 6 przy ul. Marjensztadt
otrula się jodyną 24-letnia Rozalja Talu-
bińska, przy mężu (Rynek Starego Miasta
36). Po przepłókaniu żołądka Pogotowie
przewiozło desperatkę do domu. Przyczyna
targnięcia się na życie — brak pracy.
— Przeprowadzona do XXVI-go komisa-
riatu Apolonja Jabłońska, ekspedjentka, usi-
łowała pozbawić się życia za pomocą otru-

ZAGINIONY
Kazimierz Suryń, dnia 26 m. ub. wyjechał
pociągiem pośpiesznym z Piotrkowa, gdzie
zamieszkuje przy ul. Kaliskiej 16, do War-
szawy — i nie wrócił. Rysopis: wzrost śred-
ni, łysy, z bródką, ubrany w bluzę płó-
cienną, spodnie żakietowe i kamasze ozar-
ne sznurowane. Zachodzi możliwość samo-
bójstwa.

Co wyświetlają kina?
Apollo: „Kaprys księżnej“ z A. Menjou.
Astra (Dzika 51): „W imieniu cara“ z
Lyą de Putti.
Capitol: „Djablica z Trypolisu“ z Lianą
Haid.
Casino: „Plac Waszyngtona“ i „Donzuan-
ki“.
Colosseum: „9,25“ (Przygoda jednej no-
cy) z Eug. Bodo, Walterem i Norską.
Filharmonja: „Czarna dama“ i „Wiosna
na paradzie“.
Miejski: „Symfonia północy“.
Nowości (Bielańska 5): „Intrygant“.
Palace: „W szponach diablicy“ z Jenny
Jugo.
Palace: „Jej pieprzyk“ z Willy Fritschem.
Quo Vadis: „Jego niewolnica“ z Dorotą
Mackail.
Stylowy: „Marynarz słodkich wód“ z Bu-
ster Keatonem.
Splendid: „Cesarskie klejnoty“ z G.
O'brien.
Światowid: „Zapomniane twarze“ z Cli-
ve Brook i Mary Brian.

CIĄNIENIE 5 klasy
trwa do 9 Października r. b.
Główna wygrana zł. 750 tysięcy
Kup u nas los!!!
Co drugi los wygrywa.
E. LICHTENSTEIN i S-ka
Warszawa, Marszałkowska 146.
ODDZIAŁY:
Bielańska 3 Puławska 33
Królewska 39 Otwock, Warszawa 21
Kr. Przedm. 37 Wilno, Wielka 44
Nalewki 42 Łódź, Piotrkowska 72
Praga, Targowa 40 Łódź, Piotrkowska 11.

Tabele codziennych ciągnięć do obejrzenia u nas
darmo!
Zamieniamy t. z. „stawkę“ na nowe losy!!!
Wyplacamy wszelkie wygrane!!!
Zamówienia prowincji załatwiamy odwrotną
poczta.
W sobotnim ciągnięciu dn. 7 września r. b.
znów padły u nas największe wygrane tego dnia:
zł. 15.000 na Nr. 69015, zł. 10.000
na Nr. 72824, zł. 3.000 na Nr. 74975.
**To też obywateli! Nasze przepo-
wiednie się sprawdzają:**
**My zwiększamy szeregi osób zado-
wolonych, uszczęśliwionych, wzbogaco-
nych.**
Konto P. K. O. 9.374. Firma egz. od 1835 r.

KTÓRA z PAŃ
chce się zaopatrzyć ta-
nio w elegancką to-
rebkę niech się pofa-
tyguje do pracowni ga-
lanterji skórzanej M.
Sendyk — Podwale 44.
tel. 420-86.
Wallzki, teki, portfele
tanie. Duży wybór.
Dojazd tramwajami 0,
1, 3, 4, 22, 6. Prosimy
się przekonać.

Ogłoszenia drobne

SŁUŻĄCE TANIE
na stałe, na posługi, do
prania, do robót wię-
kszych dostarcza bez-
interesownie Towarzy-
stwo „Ratujmy niemow-
lęta“. Są to matki
opuszczone. No w y
s w i a t 8/10 mieszk.
26; codziennie od 11-ej
do 2-iej.

**Patefony, Par-
lofony** instrumenty
muzyczne,
w wielkim wyborze,
oraz płyty najnowszych
nagrań na dogodnych
warunkach po cenach
najniższych poleca
Feigenbaum, Bielań-
ska 1.

**Robotnicy
popierajcie
swoje pismo
codziennie**

WARUNKI PRENUMERATY: w Warszawie z odnośnikiem miesięcznie zł. 5.40, bez odnośnika zł. 4.70, na prowincji miesięcznie zł. 5.40, zagranicą zł. 8.— Za zmianę adres 50 gr. **CENY OGŁOSZEN:** Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 50, zwyczajne gr. 20, komunikaty i nadesłane gr. 80, nekrologi do 60 mm, gr. 20, powyżej 60 mm, gr. 30, drobne za wyraz gr. 20. Poszukiwanie i zaofiarowanie pracy o 50 proc. taniej. Ogłoszenia tabelaryczne i fantazyjne o 50 proc. drożej. Ogłoszenia zagraniczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń w tekście 5-szpaltowy, układ zwyczajnych — 10 szpaltowy. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada.